

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

vil gerne understrege, at fremskridtspartiet er fuldt ud rede til at medvirke til løsninger til gavn for beskæftigelsen og betalingsbalancen. Vi er klar over, at vore 24 mandater ikke indebærer, at vi kan få hele vor politik igennem, og vi er indstillet på at sluge selv store kameler, hvis det samlede resultat kan blive en forbedring af landets alvorlige situation.

På den anden side føler jeg trang til at advare statsministeren mod at benytte den fremgangsmåde, man har brugt indtil nu, nemlig at man fremsætter nogle forslag, og så håber man på at opnå skiftende flertal for ca. halvdelen af de fremsatte forslag. Herved kommer den førte politik ikke til at hænge sammen, og vi får ikke nogen reel og mærkbar forbedring af landets situation.

Desværre må man vel tolke de udtalelser, som statsministeren er kommet med i går, således, at det vel er den mest sandsynlige mulighed, og jeg vil derfor sige til statsministeren, at det udelukkende må siges at kunne tilskrives hans egen skyld, hvis han så bliver fældet på denne fremgangsmåde.

Jeg vil gerne understrege, at vi ikke ønsker at binde regeringen til, hvad der skal ske efter 1. april. Det eneste, vi ønsker, er en løsning af beskæftigelsen, betalingsbalancen og finansloven, og denne løsning ønsker vi gennemført nu. For hver dag, der går med at snakke og fremsætte forskellige forslag på normal vis, forhandle dem i udvalgene osv., bliver der nye tusinder arbejdsløse. Det er det, vi vender os imod, og det er det, vi ønsker os en løsning på straks.

Jeg finder det ærlig talt som lidt af en skandale, at vi ikke simpelt hen kan sætte os ned og snakke sammen og i fællesskab finde ud af nogle foranstaltninger til gavn for de hundredtusinder, der i øjeblikket er arbejdsløse. Jeg vil også sige, at vi ønsker, at dette førnævnte flertal skal bruges, og at det skal bruges på en sådan måde, at samtlige forligspartier får en ordentlig og fair behandling.

Når man ser på det finanslovsforslag, vi i dag skal behandle, må man vel være enig med os i, at det, regeringen har brug for, er støtte fra besparelsesvenlige partier. Det fremgår, at man budgetterer med et kasseunderskud på 2,9 mia kr., og som hr. Knud Heinesen også var inde på, er indtægtskønnene nok noget optimistisk vurderet.

Det bringer mig så yderligere ind på hr. Christophersens spørgsmål om vores stilling til de blandt septemberforligets partier aftalte besparelser. Jeg må sige, at der er 2 mia kr. af disse 7 mia kr., vi ikke synes om, og det er afgifterne, nemlig forsikringsafgiften, el-afgiften og hårde hvidevareafgiften. Hertil kommer, at vi heller ikke synes om indtægtsregulerede børnetilskud og udsættelse af pensionstidspunktet.

Men når man lægger tallene sammen, kommer man jo nok frem til, at det bliver et særdeles stort kasseunderskud, vi her kommer til at stå over for. Nå, men vi så jo i efteråret, hvordan et forventet kasseoverskud i september måned på 1,7 mia kr. på mindre end 2 måneder blev formindsket med 5 mia kr. til et forventet kasseunderskud på 2,9 mia kr., nemlig i regeringens foreløbige finansplan i november, så måske har meget allerede ændret sig til april, når finansloven skal vedtages.

Vi er enige med finansministeren i, at der i den nuværende situation bør tilstræbes et kasseunderskud, og i dette finanslovsforslag er der foreslået 2,9 mia kr. Jeg vil derfor spørge finansministeren: under forudsætning af at der ikke kommer nogen indkomstpoltisk løsning, vil man så gøre kasseunderskuddet større, eller vil man søge provenuet skaffet ved hjælp af større besparelser? Jeg skal på forhånd garantere finansministeren al mulig hjælp og støtte, når det drejer sig om at finde besparelser, men sige, at vi selvfølgelig ikke stemmer for ethvert afgiftsforslag, regeringen måtte kalde besparelser.

Som det fremgår af budgetredegørelsen, vil der som følge af den voksende bloktilskudsordning ske det, at flere og flere informationer forsvinder ud af de kommende finanslovsforslag, og dette gælder desværre især de virkelig store udgiftsområder, nemlig sygehuse, folkeskolen m. v. Jeg finder det afgørende vigtigt, at vi i fremtiden kan få nøjagtige oplysninger om disse udgifters fordeling, sammensætning osv., således at vi nøje kan se konsekvenserne af de foranstaltninger, vi måtte finde på herinde, f. eks. at stramme standarder og normer eller at ændre i lovgivningen. Det er vigtigt, at vi kan se både de administrative og de øvrige økonomiske konsekvenser af, hvad vi går og laver herinde. Så vidt jeg kan forstå, kan